

04

**Rekonstrukce ulice
Ludkovická**

07

**Noční závod
HalaPala 25**

13

**Sanace hrobky Serényiů
u kostela sv. Martina**

Pozlovský občasník

Svoz komunálního odpadu v roce 2026

1. pololetí					2. pololetí						
14 denní svoz	6. 1.	+ PET	týdenní svoz	5. 5.	týdenní svoz	7. 7.		14 denní svoz	15. 9.		
	20.1.			12. 5.			14. 7.			29. 9.	+ PET
		* 27.1.		19. 5.			21. 7.			13. 10.	
	3. 2.			26. 5.		+ PET	28. 7.		+ PET	27. 10.	+ PET
	17. 2.			2. 6.			4. 8.				
		* 24. 2.		9. 6.			11. 8.			10.11.	
	3. 3.			16. 6.			18. 8.			24.11.	+ PET
	17. 3.			23. 6.			25. 8.		+ PET	8. 12.	
	31. 3.	+ PET		30. 6.		+ PET	1. 9.			22. 12.	
	14. 4.						SVOZOVÝM DNEM JE ÚTERÝ				
28. 4.	+ PET			* probíhá pouze svoz PET lahví							

Volné kapacity ve školní jídelně pro veřejnost

Škola má aktuálně volné kapacity ve školní jídelně pro ostatní strávníky z řad veřejnosti, zejména pro seniory a maminky na mateřské dovolené. Nabízíme možnost pravidelného a cenově dostupného oběda. Od 1. 1. 2026 bude cena oběda stanovena na 105 Kč. Seniorům přispívá městys Pozlovice částkou 25 Kč, takže důchodci uhradí pouze 80 Kč za oběd.

Zájemci se mohou hlásit u vedoucí školní jídelny, kde obdrží veškeré informace k přihlášení. Kontakt: Terezie Žmolíková, tel. 605 410 937.

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydávání povoleno, číslo registrace: MK ČR E 16101, čtvrtletník.
Vydavatel: Městys Pozlovice, Hlavní 51, 763 26 Pozlovice, IČ 00568708, tel: 577 113 071,
e-mail: mestys@pozlovice.cz, web: www.pozlovice.cz

Vážení občané, zástupci a členové sdružení, přivítáme Vaše příspěvky a Vaše nápady na obsah našeho občasníku, vydávaného vždy začátkem každého ročního období. Děkujeme všem, kteří přispěli k obsahu článků tohoto vydání a autorům fotografií.

Úvodník

Vážení spoluobčané,

jsem potěšen, že vás mohu pozdravit v tomto vánočním čase, který je pro většinu lidí výjimečným obdobím roku. Vánoce jsou časem radosti, klidu a pohody. Horší je to s časem předvánočním, který nemá s klidem mnoho společného. Období před koncem roku bývá naopak časem neklidným, plným stresu, nervozity a zvýšené psychické zátěže. V práci se finišuje se vším, co se v průběhu roku nestihlo dokončit, dohánějí se plány a různé uzávěrky. Takoví zaměstnanci malo či velkoobchodů, různých e-shopů, přepravních společností i jiných oborů, které mají v prosinci enormní zájem o své produkty či služby, by se nám asi vysmáli, kdybychom před nimi mluvili o klidu. Doma se snažíme zařídit vše tak, aby Vánoce proběhly v podobě, jak je každý zvyklý. Vymýšlíme a sháníme dárky, uklízíme, pečeme cukroví, řešíme stromeček, kapra atd. Jsme v jednom kole od rána do večera.

Následně však už konečně přichází čas vánoční a ten nám vše vynahradí. Někdo se těší na vůni štedrovečerní večeře, jiný na rozzářené dětské oči u stromečku, někdo si neumí Vánoce představit bez pohádek v televizi. Spousta lidí slaví tyto svátky především v souvislosti s narozením Ježíše a událostmi s tímto spojené. V těchto dnech bychom určitě neměli zapomínat si udělat prostor na setkání a komunikaci s našimi blízkými – rodiči, dětmi, příbuznými a známými, na které nemáme přes rok čas, protože pořád spěcháme a řešíme jiné záležitosti.

Hned po novém roce se rozbíhá plesová sezóna a navazovat budou další kulturní a společenské akce. Říká se, že každá obec je živá tak, jak aktivní jsou členové spolků či jiných lidí ochotných se zapojit do života v obci. Jako jeden z pořadatelů si dovoluji i za ostatní říct, že nás v posledních letech trápí stagnující či dokonce klesající zájem místních o tyto akce. Často je na akci více „cizích“ než domácích. Byli bychom rádi, pokud by se zájem zvýšil... na těchto akcích máte možnost se pobavit, potkat a promluvit si

se známými a taky svou návštěvou přispět na činnost pořadatele. Můžete si být jistí, že nikdo z pořadatelů si případný výdělek (pokud tedy nějaký je) neodnáší domů, ale je v plné míře využit při činnosti spolku, především pak na práci s mládeží. Svoje mládežnické oddíly mají hasiči, fotbalisti a volejbalisti, u junáků tvoří děti většinu. Ve Svazu žen sice děti ještě nejsou, ale

členky pro ně pořádají akce typu slet čarodějnic, perníčkový či medový den, dílničky atd. Asi nemusím popisovat, jak je v dnešní době důležité dostat děti od počítačů a mobilů a přivést je ven, do kolektivu, naučit je lásce k přírodě, ke sportu nebo jim ukázat manuální dovednosti. K tomu, aby spolky byly schopny toto finančně zvládnout, přispívají ve velké míře tyto pořádané akce. Dotace od státních

institucí jsou značně omezené, na činnost v určité míře přispívá Městys, ale ani ten nedokáže pokrýt veškeré náklady s chodem oddílů spojené. Chtěl bych Vás tedy požádat – podpořme svou návštěvou ty dobrovolníky, kteří jsou ochotni se věnovat druhým, a to ve svém volném čase a bez nároku na jakoukoliv odměnu. Budme rádi, že takové lidi v naší obci máme, že nejsme jen místem, kde se každý zajímá jen o sebe a svůj majetek, a to co se děje kolem, je mu jedno.

Co říct závěrem? Žijeme v neklidné době. Asi nikdo z nás, co se před nějakými 25 lety loučili s dvacátým stoletím a těšili se na nové, nepomyslel, že v roce 2025 bude svět tak rozhádaný, že bude ve světě probíhat tolik ozbrojených konfliktů a jeden bude i tak blízko našemu území. Přejme si, aby se situace ve světě co nejvíce uklidnila a my se mohli těšit na příští období bez těchto negativních myšlenek. A právě Vánoce by mohli k přispět k tomu, že získáme optimističtější náladu.

Dovolte mi popřát všem občanům příjemně prožité svátky vánoční a do roku 2026 především pevné zdraví, množství elánu a radostných zážitků.

Jarmil Švadleňák, zastupitel městyse

Rekonstrukce ulice Ludkovická

Vážení spoluobčané, řada z Vás i přespolních se na mě obrací s otázkou termínu otevření nového mostu v ulici Ludkovická. Aktuální termín dokončení je 13. prosince, nicméně během realizace nás provází řada nepříjemností, které termín dokončení oddalují. Problémem není nový most, který se realizuje v souladu s harmonogramem a technologickými postupy, ale úsek mezi mostem a okály. V daném prostoru jsme se museli popasovat s velkým množstvím neočekávaných skutečností. Zásadní bylo velmi neúnosné podloží, které s ohledem na inženýrské sítě nebylo možné řešit jinak než výměnou. V některých místech bylo nutné odbagrovat 1,1 m konstrukce a navést kamenivo. V části úseku jsme zjistili, že plyn je v hloubce pouze 30 cm a bylo nutné přeložit cca 100 m vedení. Dále bylo nutné provést přeložku vodovodního řadu, který měl lokálně krytí cca 20 cm. Dále byla odhalena stará splašková kanalizace, kterou jsme museli vyměnit v délce cca 60 m. Na stavbě se pohybovali i pracovníci, kteří pro firmu EG.D, s.r.o. realizovali novou trafostanici a provedli kabelizaci nadzemního vedení NN i VN, čímž nebylo možné provádět práce rekonstrukce komunikace v adekvátním tempu.

Dostal jsem několikrát otázku, jestli bylo moudré rozhodnutí tuto rekonstrukci provést. Než moudré, to

považuji za nutné. Vozovka zde v řadech míst plživým způsobem ujížděla, sami jste možná často měli problém se vyhnout v úzkém prostoru s druhým vozidlem a zejména pro obyvatele v této části městyse byl pohyb na vozovce extrémně nebezpečný. Právě našim obyvatelům, kteří v dotčeném úseku bydlí, bych chtěl vyjádřit obrovské poděkování ze jejich pochopení, trpělivost a často pomoc při řešení různých nepříjemností.

Tento příspěvek píše v první prosincový den, tento den se pokládá finišerem směs z kameniva stmelená cementem. Budeme vyhlížet dobré počasí, aby mohla proběhnout i pokládka asfaltových směsí. Snad se nám to podaří, což při čtení tohoto článku budete vědět. Já jsem stále v napětí.

S úctou a prosbou o trpělivost Pavel Coufalík, starosta.

Přání k Vánocům

Milí spoluobčané, letos jsem se bohužel ze zdravotních důvodů nemohl účastnit tradičního rozsvícení vánočního stromu. A tak bych si Vám alespoň touto cestou dovolil popřát krásné prožití Vánočních svátků. Zkusme se v tomto období zastavit v přítomnosti a užít si síly okamžiku v blízkosti lidí, na kterých nám záleží. Všimějme si i těch nejzranitelnějších z nás, kteří jsou například přes Vánoce sami. I krátký úsměv a pozdrav dokáže divy.

A co do nového roku? Přeji Vám zejména pevné zdraví, se kterým je život snazší, přeji Vám optimismus a toleranci a taky spoustu malých chviliek, které Vás za celý rok dokáží rozesmát.

Pavel Coufalík, starosta

Vítání občánků

Tak jako vloni, tak i letos, jsme se při krásné akci „Vítání občánků v Pozlovicích“ sešli na louce, v pracovním oblečení, s motykou v ruce, abychom společně přivítali 9 nových spoluobčánků našeho městyse. Rodiče dětí narozených koncem roku 2024 (Olivera, Václava, Daniela, Alana) a dětí narozených do dne akce „Vítání“ (Julie, Antonie, Tobias Josepha, Matyáše, Emy), jsme pozvali, abychom společně zasadili 4 Javory babyky na louce v lokalitě mezi ulicemi Nivy II a Antonína Václavíka. Popravdě řečeno, celý den jsme jako na trní vzhlíželi k zamračené obloze, která vysílala jasné příkazy – teď bude pršet a zase pršet. Ani mobilní aplikace či předpověď počasí

nenabízela pozitivní náhled na úterní odpoledne 7. října 2025, kdy akce v 15:30 hodin měla začít. Stromy dovezené k vykopaným jámám, maminky s dětmi pod deštníkem, zablácené ruce i boty. Katastrofický scénář se nám odvíjel před očima. Ale stalo se nemožné.

V 15 hodin se mračno rozestoupilo, sluníčko vysvitlo a umožnilo nám předat suchýma rukama dárky pro děti i jejich rodiče. Stromky jsme zasadili, upevnili, promluvili jsme vzájemně mezi sebou pár slov, pořídili fotografie. Prostě jsme si akci užili a budeme pevně doufat, že se bude dařit nejen našim malým človíčkům, ale i nově zasazeným stromečkům.

Romana Zemková

Setkání seniorů 65+

Přenosný cimbál, klarinet, dudy a dokonce i obyčejná pila na řezání dřeva – to je jen částečný výčet toho, co poskytlo nezapomenutelnou hudební atmosféru při Společném setkání seniorů 65+ v budově Úřadu městyse Pozlovice 17. října tohoto roku. Duo Jarabáček (učitelé ze Základní umělecké školy) ze Žďáru nad Sázavou za našimi milými seniory přijelo, abychom si všichni zazpívali, zatancovali, pobavili se a oprostili se od každodenních starostí. Věříme, že radost našim spoluobčanům udělal i každoročně předávaný stolní kalendář na další rok. I tato akce, která následovala hned další týden po akci „Vítání občánků“, byla povedená. Je hezké přivítat jak nové spoluobčánky, tak pobavit ty, kteří zde prožili ať už celý život nebo alespoň část života. V neposlední řadě bych

rada poděkovala ženám z kulturní komise Městyse Pozlovice, které ve svém volném čase obsluhovaly a pečovaly o pohodlí našich seniorů.

Romana Zemková

Družina v akci, aneb zážitky, co se do lavic nevejdou

Vyučování to rozhodně v naší škole nekončí. Na většinu dětí čeká druhý zvonek a začíná svět plný dobrodružství, barev, her, zábavy, příběhů, tvoření, objevování a přátelství ve školní družině.

Za uplynulé tři měsíce jsme toho stihli už opravdu hodně. V září jsme se byli podívat ve Slunečních lázních v Luhačovicích. Dozvěděli jsme se něco o historii a rekonstrukci tohoto krásného místa a strávili jsme hravé odpoledne v interiéru i exteriéru lázní na edukativním programu Slunce, voda, vzduch.

O týden později si pro nás připravili dobrodružný program místní Junáci. Sportovní hry, soutěže, střelba z luku a praktické ukázky z oblasti zdravotní, ale i spousta zábavy, legrace a smích nás provázely celým odpolednem.

Malování na chodník, aneb Křídové mistrovské dílo, naše další tradiční a každoroční aktivita, kdy se ulička za školou promění v zoologickou zahradu, vesmír nebo pohádku.

V průběhu září jsme zvládli na školní zahradě také zábavnou pohádkovou stezku a naučnou stezku svatého Václava.

Pomalou začíná říjen. Děti přinášejí podzimní plody, ovoce, zeleninu a dýně. Začíná čas tvoření, zdobení,

dlabání dýní, ale také drakiáda. Draci se na nás smáli z nebe, vítr si s nimi hrál, a jeden drak skončil v koruně stromu.

Kdo to u nás v družině zvoní? Je to paní Marika Koňarová a přiváží dětem umělecký program Písečná animace. Kreslí příběhy a pohádky do písku a vše promítá do prostoru. My jen koukáme s otevřenými ústy, ale potom si to můžeme také vyzkoušet. Hrátky s pískem střídá další týden Halloweenské odpoledne. Děti přicházejí v kostýmech, plní zábavné úkoly, ozdobí perníček a hrají spolu halloweenké hry. Nakonec zjišťujeme, že i strašidýlka ráda mlsá sušenky.

V říjnu jsme ještě stihli kino v Luhačovicích. Tentokrát na nás čekala pohádka Paddington v džungli.

Dalším velkým překvapením byl pro děti Ježek bělobřichý – Evžen, který se stal dalším obyvatelem družinky spolu s želvičkami Pampeliškou a Růženkou.

Začátek listopadu se nese v duchu Památky zesnulých. Dušička Anička nám připomíná jejich význam pomocí poutavého příběhu a úkolů, které všichni plníme na jedničku s hvězdičkou.

První listopadový týden za námi také přijíždí naše milá Alena Svobodová, která si pro děti připravila vzdělávací program „Budme kamarádi“. Čekaly na nás interaktivní a zážitkové aktivity, které pomáhají dětem vcítit se do života lidí s handicapem. Vyzkoušeli jsme si jízdu na invalidním vozíku, Braillovo písmo, chůzi poslepu s bílou holí, hmatové pexeso, kreslení nohou... Teď už všichni ví, že tito lidé nepotřebují soucit a už vůbec ne posměch, ale pomoc a podporu nás všech. Listopad ještě nekončí, a tak jedeme dál. Tentokrát do Muzea luhačovického Zálesí na krásnou výstavu s názvem Auto, moto, kolonáda. Byla to opravdu zábavná návštěva se spoustou poutavého povídání, krátkého filmu, interaktivních her a soutěží. Nechyběla ani tvůrčí dílna a fotokoutek s dobovými kostýmy a rekvizitami.

A tak jsme se s dětmi zase o kousek víc naučili nejen tvořit, objevovat a hrát si, ale také sdílet zážitky, které nás spojují.

Prosinec už pomalu klepe na dveře, a proto vám všem přeji klidný čas adventní. Ať se vám v předvánočním shonu podaří najít chvíli pro úsměv, pohodu a malá dětská dobrodružství tak, jako nám ve školní družině.

S úctou Lenka Bednaříková, vychovatelka ŠD.

Odpolední akce pro rodiče s dětmi

Naše mateřská škola několikrát za rok nabízí akce pro rodiče s dětmi. V měsíci říjnu to byla podzimní akce na zahradě u MŠ. Někdo by ji nazval Halloween nebo Dýňová slavnost. Jednalo se o akci naplněnou úkoly, občerstvením a příjemně prožitým časem. Děti i rodiče mohli přijít v kostýmech dle vlastního uvážení. Obecní zahrada se proměnila v tajemnou říši plnou světýlek a zajímavých bytostí. Každým úkolem prováděla jedna postava. Na některém stanovišti si děti s pomocí rodičů mohly něco vyrobit, jinde se potýkaly se záhadným úkolem. Určitě bylo i pro dospělé příjemné potkat se mezi sebou, popovídat si a také aktivně strávit čas se svými dětmi. Aby všem bylo dobře, o občerstvení

se postaraly paní kuchařky a také se zapojila spousta rodičů a přispěla výbornými pokrmy. Někteří se na akci připravovali už doma a přinesli na výzdobu vyřezané dýně, které po setmění zdobily okolí MŠ.

Mimo tuto akci samozřejmě nezapomínáme na naše svátky jako "Dušičky", při kterých jsme s dětmi navštívili hřbitov, zapálili svíčku a povídali si o prožívání těchto svátků v různých zemích.

V následujícím měsíci se budou ve školce konat dílničky pro rodiče s dětmi, ze kterých si jistě odnesou spoustu pěkných výrobků.

Už předem se na tuto akci a celý předvánoční čas těšíme.

Marie Papoušková, učitelka MŠ

Noční závod HalaPala 25

V pátek 15. listopadu se v lesích pod Komoncem opět rozsvítily čelovky – konal se výroční 10. ročník nočního závodu HalaPala, který každý rok připravujeme pro děti z našeho skautského střediska i širokého okolí. Letos se na start postavilo 51 hlídek, celkem 123 malých i větších skautek a skautů ve věku od 7 do 15 let. Společně s organizátory, pomocníky a doprovody se tak v Pozlovicích sešlo přes 200 lidí, kteří chtěli zažít dobrodružství temného podzimního večera.

Na letošní ročník dorazily mimo jiné také družiny z Brumova-Bylnice, které si závod užily opravdu naplno. O svůj zážitek se s námi podělily takto: „HalaPala je noční závod organizovaný skauty z Pozlovic. Po nezapomenutelných zážitcích z loňska jsme se rozhodli tohoto dobrodružného podniku zúčastnit i letos, a to konkrétně 15. - 16. 11. Hned na startu nás čekalo nemilé překvapení: spadlo letadlo! Skautské heslo nám však říká: „Bud' připraven“, a tak se dvojice odvážných skautů a skautek vydaly na pomoc. Na trati si zkusili transport bezvědomých, střílení z luku či vyrovnávání vodováhy, také si ověřili svou znalost morseovky,

určovali směr podle vlastnoručně vyrobeného kompasu, odčerpávali přebytečnou kapalinu z vraku, sjeli po lanovce mezi stromy a nakonec dali ohnivou louč, kterou sami vytvořili, znamení do cíle, kam následně doběhli. V cíli nás kromě kamarádů čekal

i teplý čaj, guláš a táboráček. Nikdo se neztratil, nikdo se nezranil a všichni si to moc užili. Jedna dvojice skautek dosáhla dokonce i na stupně vítězů. A to je jen zlomek z našich zážitků... Děkujeme všem organizátorům i zúčastněným a už teď se moc těšíme na příští rok.“

Jsme moc rádi, že se letošní ročník vydařil a že si HalaPalu užili nejen naše skautky a skauti, ale také přátelé z okolních středisek. Patří velké díky všem, kteří se do příprav i samotného večera zapojili – organizátorům,

dobrovolníkům, rodičům i doprovodným vedoucím. A především dětem, které se po setmění odvážně vydaly do lesa, aby společně zvládly zajistit bezpečný prostor v okolí hradu Starého Světlova po pádu letadla!

Těšíme se, až se v pozlovských lesích setkáme opět za rok.

Skauti Pozlovice

ČSŽ Pozlovice

Poslední listy se pomalu snášejí k zemi. Údolí Pozlovic a okolí přehrady čím dál tím častěji zahluje mlhovina a tma si pochutnává na většině dne. Toto zvěstuje jen jediné – to, že se nám pomalu, ale jistě blíží zima a s ní spojený adventní čas. Ufff! Zase nám to nějak moc rychle uteklo. Zdá se to jen mně nebo to máte podobně? Jako by to bylo minulý týden, kdy jsem psala článek do jarního čísla občasníku a už je tady zimní vydání. Takže vám toho spoustu dlužím, protože tak, jako každý rok i tento, jsme toho s holkami a našimi příznivci moc prožili.

Poslední dubnový den proběhla naše největší a nejtradičnější akce – 23. Slet čarodějnic s podtitulem O NEJORIGINALNĚJŠÍ ČELENKU. I letos jsme si my „bosorky“ počasí zařídily tak, aby to stálo za to. Účast byla velkolepá, i když do poslední chvíle to bylo hodně napínavé, zda se akce vůbec uskuteční na obvyklém místě. Naštěstí vše dopadlo na jedničku. Dorazila spousta čarodějek, čarodějů a návštěvníků z celé republiky. Tombola se rozdala snad na první dobrou a pak už se jen rejdlilo a křepčilo na parketu pod

největší poděkování patří všem členkám a příznivcům pozlovských čarodějnic, kteří se podíleli na celé akci. Ať už se jednalo o přípravy, samotný průběh nebo o úklid – MOC DĚKUJEME!!! BEZ VÁS BY TO NEŠLO!

V květnu případně v červnu jsme plánovaly výšlap za zdravím, ale nějak jsme se nemohly termínově sejít ... No a poté už se hlásily o slovo prázdniny. A o prázdninách jsme co?! Ano – lenošily, odpočívaly, čerpaly vitamín D Prostě si užívaly léta a všeho, co k němu patří. Ale ani jsme se nestihly otočit a už na dveře klepalo září – zahájení nového školního roku – pro nás však čas Čarozájezdů.

Letos nás manželé Švadleňákové „vyvezli“ až do daleké Kanady – takže víza, dolary, bobři, javorové listy, hokej, národní parky Ale kdepak. Nejsme nároční, nám prostě stačí ta NAŠA – ČESKÁ KANADA! Program, jako vždy, našlapaný. Pátek jsme započali ve Vranově nad Dyjí. Pohodová procházka přes visutý most do kempu a zpět do přístaviště, odkud jsme se lodkou přesunuli pod hrad Bítov. Řeknu vám, že

taktovou „našeho“ DJe Honzi Sosny do brzkých ranních hodin. Výsledky letošního sletu byly následující - Čarodějnický potěr: 1. Šárníková Lea, 2. Varaďová Viktorka, 3. Koudelková Amálka. Čaro-dorostenky: 1. Adélka Bednaříková, 2. Stelča Žmolíková, 3. Petruška Žebráčková. Staré vydry: 1. Lucka Turčyn Kalinová, 2. Anežka Hrabínová, 3. Jaruška Bednaříková.

Tak jako loni, tak i letos odcházelo spousta účastníků spokojených a s úsměvem na tváři. Nejen, že jsme je viděly, ale zpětná vazba ... byla úžasná a moc za ni děkujeme – a nejen za ni. Děkujeme všem sponzorům a ostatním lidem, kteří darovali ceny do tomboly a také pro vítězky 23. sletu. Ovšem,

jsme konečně pochopili, proč se ve Vranovské přehradě nekoupe. Místy byla přehrada tak zelená, že při stojaté vodě to vypadalo, jako fotbalové hřiště. Po prohlídce Bítova nás čekala nenáročná procházka k rozhledně Rumburak a odtud jsme si to autobusem zamířili do obce Blato, kde jsme byli ubytovaní. Sobotní ráno jsme si zpříjemnili rozcvíčkou s našimi kohútama a poté už jsme ujížděli směr Nová Bystřice, kde na nás čekalo opravdu nádherné muzeum amerických veteránů. Všichni byli z prohlídky uneseni – kluci i holky. Protože pan majitel má muzeum vymazlené do posledního detailu. Jde vidět, že to dělá s láskou.

ČSŽ Pozlovice (pokračování ze strany 8)

Zbytek soboty už byl ve znamení turistiky. Náš dvorní řidič, Lubor, nás odvezl do obce Mosty, odkud jsme se vydali směrem na Dáblovu prdel, přes rozhlednu U Jakuba, Filipovy Kameny, Skalku, Radíkov až do Českého Rudolce. Večerní program se nesl ve společenském hávu – nejprve jsme popřáli oslavencům, kteří se letos pyšnili kulatinami (a že jich bylo) a pak už jsme se vrhli do víru soutěže. Opět to uteklo jako voda a v neděli už jsme si balili svých pět švestek a razili si to směr Slavonice, které nám byly představeny místní nadšenou průvodkyní. Po prohlídce města jsme se vydali směr moravské Versailles, tedy Jaroměřice nad Rokytnou. Nádherný zámecký komplex s překrásnými zahradami, které mnohé z nás zaujaly především přes dva metry vysokými slunečnicemi. Krásná tečka za úžasným víkendem. Prostě jako vždy – nadupané tři dny zážitků a prožitků.

Na konci října, přesněji řečeno ve čtvrtek 30. 10., jsme se, tentokrát pouze členky ČSŽ, sešly k dalšímu ročníku turnaje v bowlingu. Neměly jsme to nijak daleko, protože se akce konala v pozlovické bowling aréně U Jána. Dorazila skoro všechna děvčata. Některá se turnaje zúčastnila a některá přišla jen tak posedět a poplkat. Dvě hodiny na drahách, s koulemi v ruce, utekly jako voda. Někomu to šlo pěkně od podlahy, někdo zase vyháněl pavouky ze žlábků ... Ale tak už to chodí. Někdo je vítězem a někdo poraženým. I když v tomto případě nikdo poražený nebyl. Všechny holky byly rády, že si alespoň na chvilinku mohly odpočinout od každodenních starostí a přijít na jiné myšlenky. Po společné večeři jsme ještě prodiskutovaly, co nás čeká a nemine do konce letošního roku a pak už jsme se rozešly ke svým domovům. Přeci jen, byl všední den.

No a máme tu listopad. Pro nás holky ze svazu by se tento měsíc měl přejmenovat na „Perníčkopad“, protože v tomto měsíci řešíme především perníčky. Ve středu 12. listopadu se tak jako již tradičně sešla naše děvčata (celkem 9 kusů), aby upekla perníčky jak na 14. Perníčkový den, tak také na Rozsvěcování vánočního stromečku do balíčků. Holky zpracovaly 10,5 kg těsta a vytvořily více jak 1.000 kusů perníčků. V sobotu 15. listopadu proběhl v sále městyse 14.

Perníčkový den, kdy se sešly různé věkové skupiny, aby si nazdobily perníčky a pomalu, ale jistě přivítaly vánoční atmosféru ve tvořivých dílničkách. Poslední listopadovou akcí, která nás čeká, je rozsvěcování vánočního stromečku. Jako již tradičně naše děvčata potkáte ve stáncích nebo jak korzují a užívají si nadcházejícího adventu. Závěrečnou akcí bude první prosincový týden wellness na Pohodě, kdy si zajdeme odpočinout v nadcházejícím „hektickém“ čase.

A je to! Rok s pětkou na konci je za námi. Zase to uteklo ... moc rychle. Přiznejte se. Kdo z vás si dal v lednu nějaké předsevzetí nebo přání (rád bych, chtěl bych, přál/a bych si ...)?! Splnili jste, co jste si předsevzali nebo přáli? Z osobní zkušenosti vím, že když se v lednu dávají nějaké předsevzetí, tak se to zdá nereálné vydržet, až do prosince. Nebo to máte jinak?! Sami vidíte, že se ani dvakrát neotočíte a je konec roku, kdy bilancujete a hodnotíte uplynulý rok a pomalu už si plánujete rok nadcházející. Letí to. Než vás tedy pohltí adventní čas a třeba i to hodnocení letošního roku, chtěla bych vám všem, kteří jste se letos podíleli na přípravách, organizaci nebo jiné pomoci při našich akcích, poděkovat. Vaši pomoc nebereme jako samozřejmost a moc si ji vážíme. Nakonec bych vám všem chtěla za všechny členky ČSŽ Pozlovice popřát pohodové a poklidné Vánoce, ať už je prožijete s kýmkoliv a kdekoliv, hlavně ve zdraví, s láskou a především spokojením. Krásné Vánoce!

Lucie Turčyn Kalinová

Zájezd SK Pozlovice

V první polovině října zorganizoval SK Pozlovice tradiční poznávací zájezd, tentokrát po severní části Českomoravské vrchoviny a do Pardubic. V první řadě jsme velmi rádi, že zájem o cestování neopadá. Dává nám to motivaci i do dalších let.

Zájezd jsme naplánovali opět jako dvoudenní ve formátu sobota-neděle, abychom mohli obsáhnout co největší počet míst. Prvním místem, kde jsme se zastavili, byl státní hrad Pernštejn, který mnozí z Vás jistě znáte z nejrůznějších filmových a seriálových natáčení. Z parkoviště pod hradem vede pohodlná turistická stezka, která nás po cestě rozcvičila a mohli jsme tak absolvovat poznávací okruh vedoucí skrz téměř celý hrad vnitřními i venkovními prostory. Ač se to možná na první pohled nezdá, jedná se o velký hradní komplex s několika nádvořími a předhradím. Určitě doporučujeme všem milovníkům historie.

Po nástupu do autobusu jsme se přesunuli do města Žďár nad Sázavou, kde jsme měli další, tentokrát kulturně duchovní, zastavení v památce UNESCO Zelené hoře. Prohlídku předcházela krátká čas rozchodu po městě, kde si každý měl možnost zajistit oběd. Na Zelené hoře se nás ujal průvodce, který nás provedl nejprve po ambitu kolem chrámu a vyložil historii místa a poté po chrámu sv. Jana Nepomuckého. Zvláštností místa například bylo, že se kolem kostela nacházel až donedávna hřbitov, nikoli zelený palouček, jako tomu je nyní. Velký turistický zájem i požadavky UNESCO znamenaly, že hřbitov byl pietně přesunut do současného místa mimo areál. Celý komplex navrhoval známý barokní architekt Jan Blažej Santini, který miloval náboženskou symboliku a mysticismus. Je tedy možné se s mnoha tajemnými symboly seznámit jak uvnitř chrámu, tak se samotnou architekturou komplexu.

Následující zastávkou našeho zájezdu byl další chrám. Chrám milovníků zlatavého moku. V městském pivovaru Hlinsko jsme prošli kompletní cestou výroby piva produkovaného ve velkých objemech, kterým se oproti malým či mini pivovarům musí uzpůsobit i prostory a technologie. Byť proces tvorby piva je podobný téměř všude, je dobré vidět, jaké potřebné doplňkové technologie musí takový velký pivovar mít. Ať už je to čistička sudů či lahví nebo plnírna, která například 50 l sud dokáže naplnit za několik sekund. V pivovaru je také plechovkárna, kde je pivo stáčeno do plechovek různých objemů. Po prohlídce následovala degustace místního piva.

To už se blížil večer a my jsme se přesouvali na hotel Svratka, kde na nás čekala večeře, volný program a nocleh. V hotelu jsme měli pro sebe vyhrazeny společenské místnosti, kde bylo možno zahrát si minigolf, stolní tenis či jiné hry nebo jen tak posedět. Osobně se na tento čas vždy velmi těším, protože je možné si otevřeně a přátelsky popovídat i s těmi, které tak často nevidám a je příjemné vidět, že lidé k sobě stále mohou nacházet cestu.

Po snídani jsme opustili hotel a autobusem se přesunuli do Pardubic, resp. pod Kunětickou horu, kde na nás čekalo muzeum Království perníku, které naleznete v bývalém lesním hospodářství pod hradem. Humorným způsobem nám byla představena historie i výroba původních perníků a po drobném občerstvení jsme se přesunuli přímo do Pardubic, kde si část účastníků udělala prohlídku města a druhá navštívila místní dostihové závodiště, kde právě probíhala 135. Velká Pardubická. Tento sportovně kulturní zážitek jistě nadchnul každého milovníka dostihového sportu i proto, že panovalo téměř ideální závodní počasí. Návštěvníků byl plný areál, vše profesionálně zorganizováno. Měli jsme možnost vidět tři dostihy, samozřejmě včetně hlavního závodu, kde o pády i překvapení nebyla nouze! Po skončení programu jsme nastoupili do autobusu, nabrali skupinu, která zůstala v centru města a nastoupili cestu domů.

Rád bych touto cestou poděkoval všem organizátorům zájezdu, výboru SK Pozlovice za pomoc s uspořádáním, panu řidiči Luboru Bernátkovi za poklidnou příjemnou cestu a vstřícný přístup a hlavně všem účastníkům, bez nichž by to vůbec nešlo. Těšíme se zase za rok!

Pavel Žmolík, předseda SK Pozlovice

Podzim ve fotbalovém oddíle SK

V létě se rozhodlo vedení Fotbalové asociace ČR (FAČR) ke změnám napříč všemi soutěžemi v ČR – došlo ke zrušení tradičních názvů soutěží (např. divize, krajský a okresní přebor, I. B. atd.) a staly se z nich Ligy, a to s číslovkou dle jejich pořadí od nejvyšší soutěže. Z naší III. třídy se stala 9. liga. Oddíl mužů do nového ročníku 2025/2026 vstupoval s cílem navázat na úspěšný finiš ročníku loňského, který skončil letos v červnu a přinesl nám lichotivé 4. místo.

K prvnímu zápasu jsme zajížděli do Lačnova, v poločase jsme vedli 2:0, ale následně jsme doplatili na prázdnou střídačku (díky prázdninovým absencím) a domácí zápas otočili. Poté následovaly 3 naše výhry

vedoucím mužstva František Stolařík. S chodem mužstva mužů dále pomáhá Ondřej Bartončík, Vladimír Hrabina a Stanislav Jurák ml. Neodmyslitelnou součástí domácích zápasů je hlasatel Josef Hampl, který díky svým postřehům a výsledkovému servisu přispívá k atmosféře na utkáních. Poděkování patří našim fanouškům – chodí jich hodně na domácí utkání a pravidelně jezdí povzbuzovat i na venkovní zápasy, kam dorazí zpravidla ve větším počtu než je fanoušků domácích. Teď již úsměvné jsou některé vzpomínky, jak místním pořadatelům došlo pivo, protože nepočítali s tak velkou návštěvou z Pozlovic.

V průběhu roku došlo k dalšímu zvelebení prostředí

(Vysoké Pole, Petrůvka a Lipová), díky čemuž jsme se vyhoupli do první poloviny tabulky. V rozletu nás přibrzdily 2 porážky, ale závěr již byl téměř podle našich představ – 3 výhry a 2 remízy z posledních 5 zápasů nás posunulo až na konečnou 3. příčku po polovině soutěže (celkem 20 bodů za 6 výher, 2 remízy a 3 prohry). Za zmínku stojí i skutečnost, že jsme poslední 4 domácí zápasy díky pevné obraně a výborné formě brankáře Radima Koudelky neobdrželi branku (výsledky 2:0, 0:0, 5:0, 4:0) – náš současný kronikář František Stolařík má za domácí úkol přes zimu najít v archivech, kdy naposledy (a zda vůbec) se nám tohle povedlo. Naše góly byly v průběhu soutěže rozloženy mezi více hráčů, ale díky neskutečné bilanci v závěru podzimu všem odskočil náš tradiční střelec Pepa Kuchař, který má v polovině soutěže 10 gólů a stejně jako vloni se na jaře popere o krále střelců celé soutěže. Do utkání zasáhlo celkem 23 hráčů, plný počet zápasů a minut odehrál Radim Koudelka a Šimon Švadleňák. Trenérem mužstva je Petr Morys za asistence Jarmila Švadleňáka,

kolem našeho fotbalového hřiště, především zásluhou pana starosty Pavla Coufalíka a vedení Městysse. Vážíme si i práce zaměstnanců obce pod vedením pana Libora Slaníka – pomáhají nám s údržbou hřiště a rovněž s přípravou pořádaných akcí.

Obtížný byl především konec podzimní části, kdy vlivem počasí bylo náročné připravit hrací plochu tak, aby šlo zápasy odehrát. Poděkování patří i vedení SK Pozlovice. Bez podpory všech výše jmenovaných si fotbal na našem hřišti neumíme představit.

Kromě mužstva mužů máme další 2 kategorie u mládeže – svou soutěž hrají starší žáci a mladší přípravek – o jejich výsledcích zase někdy příště. Trenéry mládeže jsou Milan Žebráček, Bohdan Valíček, Jiří Talaš a Tomáš Gergela. Snažíme se přispívat k dění v obci – pořádáme fotbalový ples, rockovou zábavu, fotbalovou zabíjačku, nohejbalové turnaje pro veřejnost. Letos jsme spolupřáteli i benefiční turnaj na podporu handicapovaných v regionu. Již nyní si Vás dovolujeme pozvat na příští fotbalový ples, který proběhne v sobotu 7. 2. 2026 v sále obecního úřadu.

Závěrem bychom rádi popřáli všem občanům příjemně prožité vánoční svátky a do nového roku pevné zdraví a osobní pohodu.

Jarmil Švadleňák, oddíl kopané

Myslivecké sdružení Komonec

Vážení čtenáři, občané Pozlovic, máme tady závěr roku 2025 a proto bych jen krátce shrnul aktivity mysliveckého spolku Komonec Pozlovice. Prvním jarním dnem, jakožto každoročně, pořádáme akci ve spolupráci ze ZŠ Pozlovice a Městyssem Pozlovice pod názvem "ČISTÉ POZLOVICE". Akce má výchovný a naučný význam pro děti. Udělají něco pro naši přírodu, aby byla neustále krásná a to tím, že posbírají odpad, který do přírody nepatří. Na střelnici končí všechny trasy, které děti z učiteli a myslivci procházejí. Za odměnu mají naši členové spolku pro děti připraveny různé hry a soutěže. Střelbu ze vzduchovek, opékání špekáčků, vědomostní soutěže z oblasti přírody a myslivosti. Na konci jsou první tři žáci z každé třídy odměněni cenami. Hodláme v akci nadále pokračovat i v dalších letech.

Letos na jaře jsme také oslavili 50. výročí vzniku střelnice MS Komonec. Oslava probíhala uspořádáním přátelského závodu v brokové střelbě. Dopoledne soutěžili členové spolku a odpoledne potom pozvaní hosté. Nejlepšími střelci z domácích byly: 1. Emanuel Čech, 2. Zdeněk Janošík st., 3. Petr Miček. Z pozvaných hostů to byly: 1. Jiří Glombíček, 2. Pavel Kadlček st., 3. Petr Latinák, 4. Pavel Kadlček ml. Po skončení závodu bylo možno posedět u zvěřinového guláše a dobrého piva místního pivovaru Komonec, u tabule o historii spolku a střelnice.

Další akcí spolku je již tradiční brokový závod pod názvem POZLOVSKÝ BROKOVÝ TROJBOJ. Konal se jako vždy první týden v září a to v neděli 7. 9. 2025. Akce je konaná pro veřejnost, kde si mohou lidé při závodu posedět u dobrého jídla, které připravují členové spolku. Jídlo si hosté také mohou odnést domů ve vlastních nádobách, posedět mohou také u dobrého místního pivečka Komonec a pokecat s přáteli. Na konci závodu jsou vždy vyhlášeni nejlepší střelci a oceněni pohárem a hodnotnými cenami. Letos to byli, jen pro zajímavost první tři střelci: 1. Bohuslav Otáhalík, 2. Pavel Kučera, 3. Milan Navrátil. V průběhu závodu je možno si zakoupit lístky do tomboly a po vyhlášení střelců bývá losována bohatá tombola. Ceny do tomboly nám věnují místní firmy, hotely, ale také občané, kterým samozřejmě děkujeme. Mezi hlavní ceny patří zvěřina, kterou věnuje myslivecký

spolek. Letos byla hlavní cenou 5 kg jelení kýta. Těšíme se na pořádání dalších ročníků.

Na podzim 28. 9. 2025 jsme uspořádali další ročník Svatohubertské mše svaté. Akci jsme byli nuceni uspořádat již v září a to z důvodu časové vytíženosti trubačů, kteří k nám přijeli z Lipníku nad Bečvou a přijelo jich dvanáct. Udělali svým uměním nádhernou atmosféru mše svaté. Členové spolku vytvořili krásnou mysliveckou výzdobu kostela z chvojek, smrků, obrazu sv. Huberta a také ulovené zvěře. Nechyběl ani stolek s tesákem a borlicí, vše bylo pod záštitou paní Šústkové. Poděkování patří panu faráři, který svými krásnými a povzbudivými slovy obohatil nejen nás, ale

všechny, kdo se mše svaté zúčastnil.

Poslední akcí mysliveckého spolku bývá každoroční POZLOVSKÝ HON. Letos se hon konal 16. 11. 2025. Hon se již pořádá v dnešní době, kdy drobné zvěře není mnoho, spíše jako společná vycházka, kde se odloví jen pár kusů. Zaměřujeme se spíše na lov zvěře černé a zvěře myslivosti škodící. Tolik ve stručnosti o akcích pořádané mysliveckým spolkem Komonec Pozlovice z.s.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kdo se na akcích organizačně podíleli. Poděkování patří městysi Pozlovice, obci Podhradí za jejich příspěvky, které poskytli spolku na pořádání akcí, členům mysliveckého spolku a v neposlední řadě také místní restauraci u Matěje, která nám poskytuje zázemí a vždy nám připraví špičkové kulinářské speciality ze zvěřiny.

Vám občanům bych chtěl za myslivecký spolek popřát šťastné a veselé Vánoce, úspěšný a klidný rok 2026. Budeme se na vás těšit na akcích pořádané spolkem, kdy hned z kraje roku plánujeme ZVĚŘINOVÉ HODY.

Miroslav Kaniok předseda MS Komonec

Sanace hrobky Serényiů u kostela sv. Martina

Kostel sv. Martina v Pozlovicích byl v 17. století vystavěn hrabětem Pavlem Serényim, kterého spolu s jeho manželkou Klárou Tršťanskou připomíná alianční erb nad vchodem. Pod pravou kaplí kostela se nachází hrobka rodu Serényiů jakožto patronů kostela. Vstup do hrobky byl po roce 1989 opraven a zabezpečen kovanou branou.

Interiér hrobky představuje obdélný klenutý prostor s dvěma řadami segmentově klenutých výklenků pro rakve po obou stranách. Je zde pohřbeno 9 členů rodiny Serényi: Wolfgang Serényi, který nechal samotnou hrobku zřídit. Nechal také postavit jak kapli u pramenů léčivé vody na Malenisku u Provodova, tak kapličku sv. Alžběty u luhačovických pramenů a luhačovický zámek. Leží zde pohřbena i jeho dcera Marie Alžběta, která uvážlivou správou přispěla k rozvoji panství. Za života hraběnky Alžběty udělila roku 1758 císařovna Marie Terezie Pozlovicím privilegium povýšení na městys s právem konat výroční a týdenní trhy a v roce 1784 prosadila Alžběta i povýšení Luhačovické zámecké kaple na farní kostel. Její manžel Amand Serényi z lomnické větve, který zde z neznámých důvodů pohřben není, nechal vybudovat v roce 1657 faru v Pozlovicích. Po něm je pojmenován i luhačovický pramen Amandka. Díky sňatku mezi Marií Alžbětou a Amandem došlo ke sloučení velkého majetku obou bohatě rozvětvených rodových linií a panství Luhačovice a Lomnice. Vedle své matky Alžběty odpočívá Vincenz Serényi. Právě on vytvořil základy prosperujících hraběcích lázní, jež po něm dostaly název Vincencovy lázně. Jeho jméno nese i hlavní luhačovický pramen, Vincentka. Pohřben je zde i Alžbětin vnuk Jan (Johann) Nepomuk Serényi s manželkou Aloisií roz. hraběnkou Eötvösovou. Jako uznávaný mineralog a odborník v hutnictví a báňství pokračoval v díle svého strýce Vincenta a významně se zasloužil o další rozvoj lázeňství. Byl jedním ze zakladatelů Františkova, nynějšího Moravského zemského muzea v Brně, kam věnoval svoji rozsáhlou sbírku minerálů a hornin. Jméno jeho manželky Aloisie získal v Luhačovicích pramen Aloiska. Na dalších mramorových deskách najdeme i jméno syna Jana Nepomuka Gabriela Serényiho a jeho manželky

Henrietty (Jindřišky) roz. svobodné paní Hentschlové. Za jeho života došlo k regulaci říčky Štávnice, budování cesty z lázní do vsi a k zalesňování svahů Malé a Velké Kamenné. Jeho jméno nese lokalita na úpatí Velké Kamenné, Gáborka. I nejmladší syn Jana Nepomuka Béla Serényi, poručík 5. pěšího pluku, byl ve věku 22 let uložen do rodinné hrobky. Jako poslední náhrobní kámen je zde osazena deska Josefiny roz. hraběnky Berchtoldové, první manželky posledního moravského zemského hejtmána a iniciátora modernizace lázní Otty Serényiho. U Otty Serényiho byla otázka místa hrobu více-méně otevřená: pokud by zemřel v Luhačovicích, přál si uložení do Pozlovické hrobky; v případě úmrtí na Lomnici chtěl být pohřben na tamním hřbitově. Pro tuto eventualitu poručil Otta Serényi v závěti převézt pozůstatky první manželky Josefiny na hřbitov do Lomnice. Tak se i stalo: v Lomnici leží Otto Serényi po boku svých dvou milovaných manželek Josefiny a Leopoldiny roz. hraběnky Harrachové, kterou pojal za ženu po Josefinině smrti. Současní potomci Serényiů (včetně mne) pochází právě z tohoto manželství Otty Serényiho s Leopoldinou Harrachovou.

Mramorové desky se jmény zmíněných pohřbených se nacházejí ve spodní levé řadě a na čelní stěně s křížem. Většina výklenků pro rakve je prázdných. Desky vykazovaly před sanací praskliny, stěny hrobky a podlaha byly pokryty mechy a plísněmi, dlažba byla

lokálně popraskaná a místy chyběly spáry. Na hrobku byl smutný pohled.

Za významné finanční podpory Ministerstva kultury z programu Podpory obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností došlo ke komplexní sanaci a estetické obnově hrobky.

Sanace hrobky Serényiů (pokračování ze str. 13)

Prostor byl ošetřen různými biocidními přípravky pro likvidaci mikrobiologického napadení a za účelem zajištění dlouhodobé ochrany před opětovným výskytem plísní a řas. Také následně prošel ozonovou sanací. Trhliny v mramorových deskách byly nejprve očištěny od vodního kamene a minerálních usazenin a následně vyplněny. Chybějící části omítky byly doplněny a hrobka se dočkala nové výmalby. Pro zajištění přirozené cirkulace vzduchu byly zprůchodněny ventilační otvory.

Jsem moc rád, že místo odpočinku mých předků je po opravě znovu místem důstojným.

Při této příležitosti velice děkuji Římskokatolické farnosti Pozlovice nejenom za skvělou spolupráci při rekonstrukci, ale i za to, že v rámci akce Otevřené

brány pravidelně umožňuje návštěvníkům přístup do hrobky rodu, který se nesmazatelně vepsal do historie regionu.

Franz Thienen

Projekt byl spolufinancován částkou ve výši 94 000 Kč.

Klub seniorů

Vážení spoluobčané, náš Klub seniorů se snažil využít společné chvíle sportovním nebo kulturním programem. Začátkem září jsme se účastnili 5 denního pobytu v Těrchové na hotelu Bránica ve SR. V dopoledních hodinách jsme měli možnost využít bazén, 5 druhů saun, různé druhy zábalů, kvalitní masáže a baňkování. V odpoledních

hodinách nás autobus dopravil i s průvodcem do místního kostela s krásným, ručně vyřezávaným betlémem ze dřeva. Následovala Vrátná dolina a symbolický hřbitov až k soše Jánošíka. Další den následoval středně náročný výšlap do Jánošíkových Dier až k Požiari. Nechyběl ani skanzen Vychylovka a měli jsme možnost se svést po staré železnici. Byl zde také ke zhlédnutí slovenský orloj, který odbíjí každou hodinu.

Ve večerních hodinách na hotelu byl i kulturní program ve formě hry na klavír, heligonkář, nebo

promítání filmu o historii Těrchové. Koncem září náš klub prožil pěkný večer na Elektře se 4 Tenory / Marian Vojtko, Pavel Vítek, Jan Kříž a méně známý operní pěvec Michal Bragagnolo/. Ten nás ohromil svým hlasovým rozsahem. Na jejich založení se podílel v roce 2017 p. Sidovský a jejich koncerty mají velký úspěch. Uslyšeli jsme to nejlepší z filmů a muzikálů a také novinky z alba Příběh.

V měsíci říjnu jsme měli možnost účastnit se Talk Show Partička (Suchánek, Genzer, Novotný, Staněk) - Vysoká škola improvizace. Kulturní program pro letošní sezonu uzavřela zfilmovaná pohádka Cukrkandl, která se natáčela letos na jaře i v Luhačovicích ve vile Kancnýřka a v prostoru lázeňského parku místních lázní. Dva dni po kině jsme mohli absolvovat komentovanou prohlídku této vily v pražské čtvrti, prohlédnout si interiér i exteriér přímo s majitelkou p. Goldmannovou. Seznámila nás s historií této vily po původním brněnském podnikateli, která sloužila jako letní sídlo.

Uplynulý letošní rok ukončíme společným bowlingem a večerí U Jána v Pozlovicích a budeme se těšit na společné zážitky v roce příštím.

Všem obyvatelům naší obce přejeme klidné nadcházející vánoční svátky a hlavně dobré zdraví a spokojenost ve všech rodinách v roce 2026.

Za Klub seniorů Marie Macurová.

Společenské akce

25. prosince

Živý Betlém v centru městyse

26. prosince

Štěpánský pochod Luhačovským Zálesím

31. prosince

Silvestrovský turnaj ve stolním tenisu

10. ledna

Volejbalový klubový turnaj

24. ledna

Hasičský ples

7. února

Fotbalový ples

18. dubna

Farní ples

SK Pozlovice

oddíl stolního tenisu

Vás srdečně zve na tradiční

SILVESTROVSKÝ TURNAJ

ve stolním tenisu pro širokou veřejnost i registrované hráče (max OS2 včetně)

Začátek: 31.12.2025 v 9:00

Kde: Víceúčelový sál Městyse Pozlovice, Hlavní 51

Startovné: 150 Kč (muži, předem)

200 Kč (na místě)

50 Kč (ženy, junioři)

Registrace do 28.12.2025 na: 737 486 134

pavelzmlolik@gmail.com

Občerstvení zajištěno! S sebou pouze pátku a dobrou náladu!

Podrobnosti a pozice na: pozlovice.cz -> spolky -> stolní tenis

Společenská kronika

Významná životní jubilea ve I. čtvrtletí 2026

Zdeňka Houserková	70 let
Josef Kuchař	70 let
František Smékal	70 let
Josef Gergela	70 let
Eliška Svitáková	70 let
Anna Fiederová	75 let
Danuška Valášková	80 let
Josef Fornůsek	80 let
Anna Nedbalová	81 let
Zdeněk Tomášek	81 let
Ludmila Vavrysová	81 let
Stanislav Bednařík	82 let
Jiřina Turzová	82 let
Břetislav Koč	82 let
Vladimír Valášek	82 let
Josef Štegrner	84 let

Iva Garguláková	86 let
Věra Zhánělová	86 let
Marie Kolaříková	86 let
Vladimíra Švachová	87 let
Marie Václavíková	89 let
Ludmila Malaníková	90 let
Marie Kolářová	91 let

Sňatky

Anna Mališková a Marek Rachůnek

Naše řady opustili

Marie Bobčíková	85 let
Jana Krajčová	81 let

Kulturní komise městyse Pozlovice navštěvuje a předává dárky seniorům při dovršení životního jubilea. Rádi bychom dělali radost všem oslavencům seniorského věku, ale jak víte z médií, populace obyvatel se dožívá stále vyššího a vyššího věku. Z toho důvodu bylo vedením obce ujednoceno navštěvování spoluobčanů, kteří se v tom roce dožijí výročí 70, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93 a více let. Balíček pro oslavence se však stal hodnotnější. Věříme, že i tak si naši senioři své výročí náležitě oslaví ve společnosti rodiny.

Finanční příspěvek
na online realizaci tohoto periodika
včetně řešení pro jeho vydávání svépomocí
poskytuje funprint.eu

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze

www.funprint.eu

